Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 1018

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURA

Vineri 21 noiembrie 1969
4 pagini 25 bani

■ Legătură cu practica în predarea geografiei – pag. 2

■ Forme de participare la creația științifică – pag. 3

■ Pe ce căi modernizăm formația matematică – pag. 3

Căi operative și eficiente de informare și perfecționare didactică:

Buletinele inspectoratelor școlare

...rcetînd modali... e prin care pot ...gura un ran... ent cît mai înalt ...vității lor, mai ...te inspectorate ...are județene au ...rs în ultima vre... la editarea peri... ă a unor „Bule... informative" sau ...todice" care își ...un să contribuie ...ărgirea formelor ...mijloacelor de în... mare a persona... ...l didactic. Ins... toratele școlare ... unor județe ca ...hova, Brașov Ga... , Brăila ș.a. au ...rățișat această i... ...ativă care nu a ...rziat să se dove... ...scă a fi de reală ...itate.

...entru înțelegerea ...filului publicații... editate de inspec... atele școlare jude... e este edificatoa... o comparație. Să ...vim „Buletinul in... ...mativ" editat de ...pectoratul școlar ... județului Praho... . El își propune ... dirijeze atenția ...drelor didactice că... acele comparti... ...ente ale informării ...licitate îndeosebi ... profesia lor. Ace... și buletin rezervă ... important sector prezentării și comentării experienței pedagogilor din județ, precum și a rezultatelor valoroase ale școlilor. Fiind „informativ" și redactat pentru uzul intern al școlilor el și-a propus totodată să cuprindă și alte probleme care interesează personalul didactic — instrucțiuni, dispoziții și comunicări privind viața școlară. Pe de altă parte, „Buletinul metodic" al inspectoratului școlar al județului Galați își propune să „realizeze popularizarea experienței pozitive a cadrelor didactice din județ și să combată unele carențe semnalate în desfășurarea procesului instructiv-educativ".

Dacă ar fi să optăm între cele două tipuri, formula buletinului prahovean ni se pare preferabilă pentru că acesta reușește să se constituie ca o publicație cuprinzătoare, menită să răspundă unei largi game de preocupări profesionale și ca un instrument practic de lucru la îndemîna profesorilor.

Categoric, nu contestăm utilitatea observațiilor concrete pe care le prilejuiește analiza lecțiilor cuprinsă în celălalt tip de buletin, totuși, această formulă de editare ne apare oarecum monovalentă față de ceea ce ar putea să fie un atare buletin.

Oricare ar fi însă formula și profilul adoptat, noua modalitate publicistică, utilizată în ultima vreme de către inspectorate oferă celor ce îndrumă învățămîntul largi și variate posibilități de a-și duce la bun sfîrșit îndatoririle. Este de ajuns să amintim inițiativa inspectoratului școlar județean Brăila de a publica un îndrumar orientativ asupra profilului liceelor de specialitate, al școlilor de specializare postliceală, al școlilor profesionale și al institutelor de învățămînt superior sau pe aceea a inspectoratului școlar al județului Prahova de a publica o „bibliografie de recomandare" privitoare la metodica predării istoriei.

...ulegeri de creații ale cadrelor didactice

Creația științifică, ...dagogică și literară ...n ce în ce mai am... ă și mai valoroasă ... cadrelor didactice ...n toate județele ță... i solicită multiple ...i de afirmare. În ...ndul acestor forme ...e popularizare a ...tivității creatoare ...au înscris, recent, ...ulegerile cultural-...științifice de creații a...e corpului didactic.

Culegerea intitulată „Școala bîrlădeană", editată de Comitetul sindicatului învățămînt, este o mănunchere de astfel de lucrări ce atestă preocupări cu caracter literar, artistic și științific. Ea relevă sfera multiplă a cercetărilor întreprinse de profesorii și învățătorii bîrlădeni, pe tărîm istoric, arheologic, etnografic, cultural, în domeniul lingvisticii și al științelor naturii, ca și preocupările de creație artistică ale acestora. Firește, o pondere însemnată în economia culegerii o ocupă problemele privind pedagogia și învățămîntul.

★

Mijloace moderne, științifice, dinamice, cuprinzătoare, publicațiile sub forma diferitelor buletine, a culegerilor de comunicări, a caietelor și scrisorilor metodice etc. constituie în munca întregului corp profesoral un auxiliar prețios care poate contribui la ridicarea calității și eficienței informării și îndrumării, și implicit, a procesului de învățămînt.

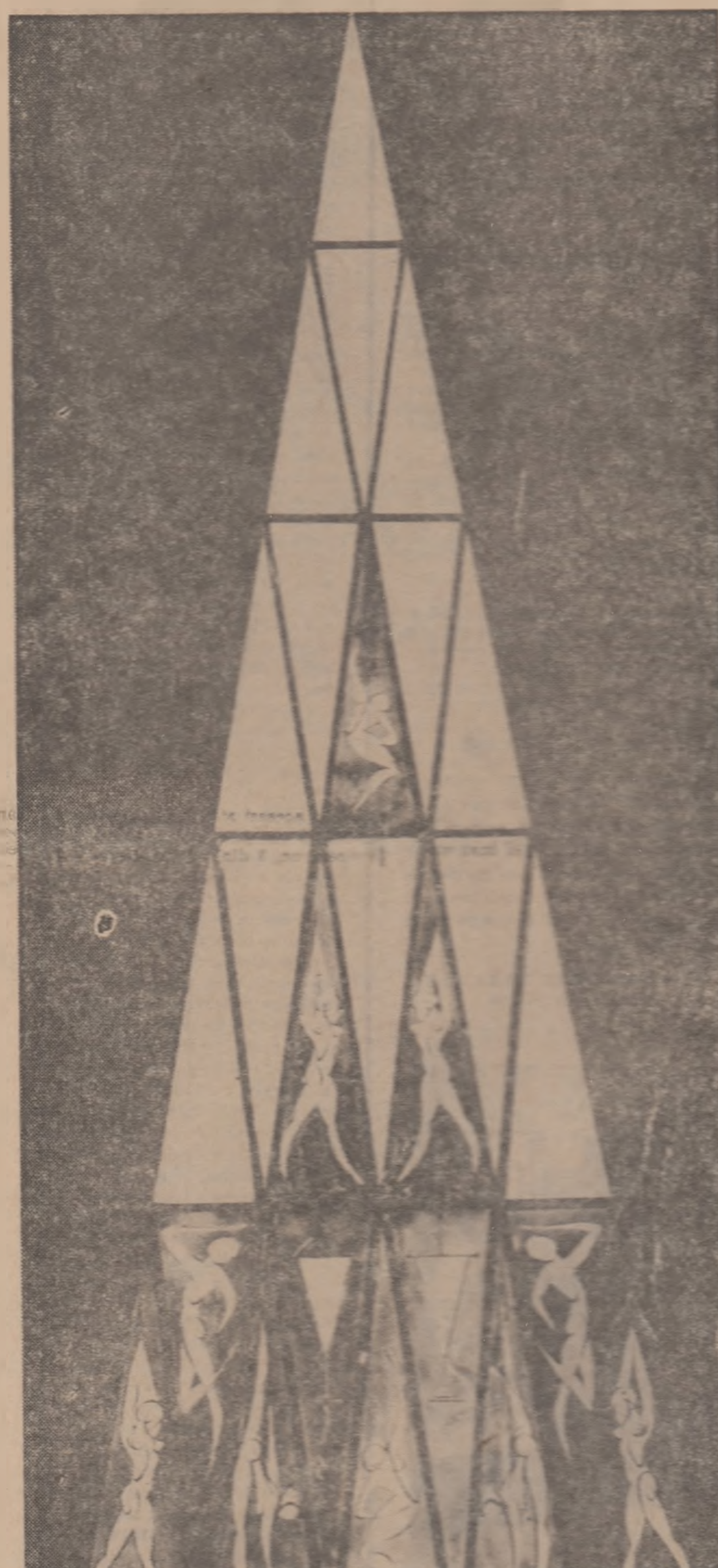

Detaliu arhitectural din noua sală de sport pusă la dispoziția elevilor din orașul Gh. Gheorghiu-Dej

Corelația: noțiuni — sentimente — deprinderi

Convergența necesară a procesului **instructiv** cu cel **educativ** este recunoscută ca o axiomă, îndeosebi în condițiile socialismului cînd formarea pentru muncă și viață a noilor generații presupune și impune construirea unei personalități multilateral dezvoltate sub raport profesional, dar și social-ideologic, politic, etic și cetățenesc. În acest sens, unul din imperativele majore evidențiate cu claritate de partid este acela al creșterii rolului și eficienței muncii educative în rîndul copiilor și tinerilor. Îndeosebi documentele Congresului al X-lea al P.C.R. și cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu adresate tineretului au subliniat limpede că atît cerințele actualei etape cît și perspectivele pentru care este pregătit tineretul, impun ca obligatorie adoptarea și realizarea acelui complex de măsuri care să așeze munca de instruire și educare a noilor generații **pe baze științifice**, în raport cu noile posibilități și cerințe.

Cred, așadar, că **necesitatea** și **importanța** [illegible] școlii, familiei, organizațiilor de pionieri și de tineret — sînt evidente care nici nu mai trebuie discutate. **Cum** să facem însă ca această complexă și multiformă activitate să dea cele mai bune rezultate, spre ce **obiective concrete prioritare** trebuie ea să se îndrepte, care trebuie să fie **conținutul** și care **modalitățile optime** de realizare a acestei educații — iată probleme care impun, prin prisma experienței acumulate, un schimb util de idei, confruntări de opinii, măsuri bine gîndite și, mai ales, acțiuni sistematice.

Nu vom putea soluționa aceste probleme dificile fără a recunoaște existența unui anumit paradox al muncii educative a cărui neglijare duce în practică la destule minusuri și greutăți.

Astfel, pe de o parte, activitatea educativă trebuie să se „ridice" la nivelul **capacităților, intereselor și preocupărilor** unei generații care — mai ales pe planul volumului de informații — se poate caracteriza printr-o mai rapidă maturizare. Copiii și tinerii de astăzi nu mai sînt la fel cu cei de acum 10—15 ani, și se deosebesc și mai mult față de cei din urma cu cîteva decenii. Ei sînt mai maturi din punct de vedere psiho-fizic. Vîrsta pubertății coboară și accelerează ritmul și gradul de formare a conștiinței, a personalității, a aptitudinilor și intereselor copiilor. Această maturizare este pregnantă și pe celelalte planuri, din punct de vedere al intelectului, al receptivității, al capacităților. Nu poate fi neglijat nici faptul că acum la noi există o generație care, în cele mai multe familii, crește o dată cu televiziunea. Prin televiziune ajung la copii informații directe, în urma cărora ei își formează deprinderi de receptare care au implicații asupra modului de a gîndi și de a se comporta. Am amintit un singur aspect, ca să nu mai vorbim de efectele complexe ale procesului de industrializare, de urbanizare, de intelectualizare a populației. Ca atare, avem de a face cu un material mai „matur", cu o generație de copii și tineri care au o capacitate mai mare de receptare, un bagaj mai bogat de cunoștințe, interese și preocupări mai variate.

Pe de altă parte, **avem de „coborît" într-un anumit sens**, conținutul și formele de activitate educativă **la un nivel real**, pentru că așa cum se știe, în trecut, s-au folosit metode care copiau în foarte multe privințe activitățile adulților și mai ales părțile proaste ale acestor activități.

Pe temele educației ideologico-cetățenești

Paradoxul în aceasta constă: **avem pe de o parte un material uman care are un nivel mai ridicat decît știm să-l apreciem, dar, în același timp, avem o activitate care nu concordă cu acest nivel și cu specificul vîrstei copiilor și tinerilor.**

Mă voi referi aci doar la un aspect al acestei probleme și anume la corelația: **noțiuni — sentimente — deprinderi** care mi se pare hotărîtoare pentru adaptarea muncii educative la nivelul real, diferit pe vîrste și alți parametri, al copiilor și tinerilor și, totodată, pentru atingerea obiectivelor muncii educative prin forme cu adevărat eficiente.

Căci, îndeosebi atunci cînd, în ansamblul preocupărilor legate de formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a tinerilor, ne referim la rolul educației ideologico-cetățenești trebuie să avem în vedere însumarea momentului **cognitiv, afectiv** și **praxiologic** în raporturi **diferite** la **diferitele** vîrste.

Formarea conștiinței politice, ideologice nu poate fi decît rezultanta unui proces de durată, desfășurat prin multiple forme, utilizînd variate mijloace: ea presupune dobîndirea unui bagaj noțional căci o anumită viziune asupra lumii, o concepție politică despre istorie, societate etc. nu se pot construi în afara sistemului de categorii proprii acestor domenii ale cunoașterii și acțiunii umane. Tocmai în acest sens există acea intimă legătură dintre activitatea **ideologică** și cea **culturală** subliniată la Congresul al X-lea al P.C.R.: „În concepția noastră — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — educația socialistă, conștiința socialistă implică atît cunoașterea temeinică a ceea ce este valoros în domeniul culturii, științei și tehnicii contemporane, stăpînirea deplină a profesiunii cît și însușirea concepției filozofice despre lume și societate a partidului nostru — materialismul dialectic și istoric — formarea unei atitudini cetățenești înaintate".

Se înțelege că pentru adolescenți și tineri problema are implicații cu atît mai profunde: **activitatea de educare ideologică - cetățenească trebuie pregătită și împletită, mai ales la vîrstele mici, cu o activitate culturală** menită să asigure temelia de cunoștințe absolut necesare pentru asimilarea ulterioară a noțiunilor politice și ideologice, pentru formarea unei concepții și conștiințe.

Ceea ce nu înseamnă, desigur, că pentru desfășurarea **acțiunii** educative trebuie așteptat momentul în care tinerii au pe deplin format acest bagaj de cunoștințe. În primul rînd, prin **scopurile** și **caracterul** său, procesul de educație comunistă este în oricare din formele sale **ideologic, politic** prin însăși esența sa (la raportul dintre implicit și explicit în acest proces s-a referit într-un articol precedent tov. P. Pînzaru). Dar, mai cu seamă, pentru că în afara unor noțiuni și cunoștințe elementare cu caracter politic a căror transmitere se poate — și trebuie — făcută, treptat, încă de la vîrste mici — procesul educației comuniste se realizează pe întreg parcursul său, și mai ales în primele sale faze, prin dezvoltarea **sentimentelor** și **acțiunilor.** Au dăunat și dăunează mult eficienței educației copiilor și tinerilor excesul de verbalism, tratarea abstractă a temelor, în detrimentul dialogului viu, al problematizării ideilor și, mai ales, în detrimentul **activităților** care pun în mișcare nu numai **intelectul** ci și **sensibilitatea** și le conferă puterea de convingere a **experienței trăite.**

Voi lua un exemplu: cred că munca educativă a organizației de pionieri își poate realiza obiectivele și caracterul ei ideologic și politic în primul rînd prin participarea copiilor la viața organizației. Prin adeziunea pe care școlarul și-o dă intrînd în organizația pionierilor ca organizație comunistă a copiilor, prin faptul că, în cele mai neînsemnate activități practice, pionierul se interrelaționează cu ceilalți membri, se realizează cea mai bună educație politică și ideologică. Esențial este desigur ca fiecare pionier să fie ajutat, conform capacității vîrstei sale, să înțeleagă semnificația acestui act și a acestei activități, sensul calității sale de pionier, drepturile și datoriile sale — ceea ce presupune ca el să se simtă cu adevărat membru al organizației sale.

De aceea, în documentele de partid care privesc organizația de pionieri, și, respectiv, de tineret, această problemă este pusă atît de pregnant și se insistă ca fiecare **membru al organizației să fie conștient de a aparține acesteia,** de a-și da adeziunea pentru hotărîrile pe care ea le ia, de a participa efectiv la luarea deciziilor și la

FRED MAHLER
secretar științific al Centrului de cercetări pentru problemele tineretului

(Continuare în pag. 3-a)

O ecuație pe deplin rezolvabilă:

CONDIȚIA MATERIALĂ A LICEELOR INDUSTRIALE

- E mai dificilă stabilirea unui amplasament decît construcția unui liceu?
- Către elaborarea unui proiect-tip diferențiat
- Rezolvă, nu aștepta — imperativ al activității actuale a conducerilor de școli

În prima sală, după holul de la intrare, se află cabinetul de desen, în stînga lui laboratorul de chimie și fizică, apoi laboratorul de încercarea metalelor și de tehnologie, iar jos atelierele de mașini unelte și lăcătușerie.

Așa arată Liceul industrial de construcții de mașini din București. Dar numai pe planșeta proiectantului. (E drept, are aici o vechime de aproape doi ani). În realitate, liceul este oaspetele tolerat al Școlii generale nr. 76, cu care împarte cîteva încăperi, după ce a fost chiriașul, nu prea dorit, al unei alte gazde, tot o școală generală. Despre laboratoare și cabinete de specialitate, evident, nici nu poate fi vorba în asemenea condiții.

Este acesta un caz cu totul singular? Din păcate, nu. Deși au intrat în al patrulea an de studii, o serie de licee industriale nu dispun de condițiile materiale pentru desfășurarea corespunzătoare a învățămîntului de specialitate. Astfel, Liceul industrial de construcții de mașini din Arad, care conform graficelor stabilite trebuie să primească un local nou la sfîrșitul acestui an (local care abia a trecut de stadiul fundațiilor), a fost mutat de către forul său tutelar — Consiliul popular județean — într-un alt sediu provizoriu numai cu o zi înainte de începerea anului școlar. În [illegible] care nu asigură o activitate specifică eficientă se află și liceele industriale de chimie din Brăila și Turda, Liceul industrial metalurgic din Galați și altele.

Cum este posibilă o asemenea situație precară a unor școli (care contrastează flagrant cu condițiile asigurate unui număr important de alte licee industriale) cînd, potrivit hotărîrilor de partid și corespunzător misiunii încredințate în cadrul sistemului nostru de învățămînt, liceelor de specialitate ca pepiniere de cadre pentru producția industrială le-au fost alocate sume importante pentru investiții. Numai pentru anul 1969 investițiile prevăzute pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului profesional și tehnic au depășit suma de 490 milioane lei, din care o parte însemnată a revenit liceelor de specialitate. Construcțiile și dotările realizate pe primele nouă luni ale acestui an au fost însă numai în valoare de 292 373 000 lei, adică doar 59,5 la sută din totalul fondurilor alocate. Ritmul lucrărilor desfășurate în prezent nu dă nici o speranță privind recuperarea acestei întîrzieri, ci dimpotrivă.

Să ne oprim la cîteva exemple semnificative. Mai întîi, cazul Liceului industrial de construcții de mașini din București, la care ne refeream la începutul acestor însemnări. Creditele pentru această investiție au fost deschise încă de la începutul anului 1968, fiind alcătuit și proiectul preliminar. De atunci și pînă astăzi forul tutelar al acestei școli — Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, prin direcția de învățămînt — împreună cu Consiliul popular al municipiului București nu au reușit să stabilească amplasamentul școlii (! ?). Acum se pare că, în sfîrșit, a fost desemnat un asemenea amplasament, dar în așa fel încît prin el însuși să constituie un „casus belli", o nouă sursă de întîrzieri. Preferăm să fim considerați profeți mincinoși, dar ne îndoim că terenul respectiv, care în prezent este ocupat de un mare depozit cu materiale de construcții, va fi eliberat la timp. Nu putem face abstracție nici de cît va costa o asemenea mutare a depozitului. Este greu de crezut că în întreaga zonă industrială a uzinelor „23 August", „I.O.R." și „Republica", unde se solicită amplasarea liceului pentru a dispune de condiții de practică, nu s-a putut găsi un teren de construcții efectiv liber. Tot datorită nedesemnării amplasamentelor a trebuit să fie amînată pentru anul 1970 începerea construcției Liceului industrial energetic din Sibiu.

Calea către clarificarea situațiilor care au determinat condiția materială precară a unor licee industriale este plină de aparente paradoxuri care, în fond, constituie doar o evidentă lipsă de perspectivă în responsabilități și înfundarea în soluții administrativ-birocratice. Să o conturăm metodic, chiar cu riscul de a reduce acuratețea literară a acestor însemnări.

1. Condițiile de funcționare și dotare a liceelor industriale sînt direct proporționale cu preocuparea forurilor tutelare față de acestea. Dovezi elocvente în această privință sînt liceele de industrie ușoară din Cisnădie și Iași care dispun, datorită preocupării ministerului de resort, de condiții dintre cele mai bune pentru desfășurarea lecțiilor de specialitate și a aplicațiilor practice. O preocupare constant pozitivă pentru întărirea bazei materiale a liceelor industriale este vizibilă și în activitatea direcției de specialitate din Ministerul Energiei Electrice; liceele energetice din Constanța, București, Iași, Craiova, și Cluj dispun de condiții bune de activitate fie în localuri proprii, fie în cadrul unor grupuri școlare, iar pentru Liceul industrial energetic din Sibiu, care urmează să fie construit, se depun insistente stăruințe pentru trecerea de la fazele preliminare la faza de construcție propriu-zisă.

În schimb, în activitatea celor două școli depinzînd de Ministerul Industriei Metalurgice se resimte o

AL. CIUCĂ

(Continuare în pag. 3-a)

PIONIERII DESCOPERĂ ISTORIA

Este ştiut că valoarea lecţiilor de istorie sporeşte considerabil prin referirile fireşti la trecutul meleagurilor natale ale elevilor. Ţinînd seama de acest fapt, multe cercuri ale pionierilor şi şcolarilor şi-au axat preocupările în direcţia depistării urmelor istorice, valorificînd semnificaţiile lor adînc educative. O coasă mîncată de rugină, atîrnată pe un perete al muzeului şcolar din satul moţesc Răcătău, a dobîndit de pildă, pentru elevii acestei şcoli, valoare de simbol cînd au aflat că ea a aparţinut străbunicului unui pionier care, la 1848, a luptat cu ea în armata Iancului. La fel, pe pionierii din Arcani i-a impresionat puternic jalba şerbilor oropsiţi de pe moşia unui boier din ţinutul Gorjului, păstrată sub sticlă în muzeul şcolii. Şi exemplele pot continua.

Nu de mult, oraşul Slatina a împlinit 600 de ani. Evenimentul acesta a fost marcat la Şcoala generală nr. 1 din localitate printr-o expoziţie bogată, oglindind vestigii din trecutul oraşului, al judeţului şi al şcolii. Un text aşternut ca de un vechi caligraf iscusit, care redă succint istoricul aşezării, ca şi o cronică a şcolii, au fost alcătuite ca predoslovii ale expoziţiei de către membrii cercului de istorie, condus de inimosul profesor Gheorghe Matache.

Roadele activităţii micilor istorici sînt evidente pe tot cuprinsul expoziţiei. Găseşti aici documente străvechi şi obiecte din diferite epoci arheologice, determinate şi interpretate, însoţite de referate care le prezintă. Despre cele 18 monede austriece găsite la Mogoşeşti, de pildă, pionierul comentator spune că ele atestă fenomenul fugii ţăranilor din Oltenia vremelnic ocupată de Habsburgi, paşapoartele unor negustori străini de acum cîteva secole sînt prezentate în contextul relaţiilor noastre comerciale din acele timpuri ş.a.m.d. Foarte interesante, prin comparaţia pe care o oferă cu zilele de azi, sînt fotografiile de la sfîrşitul secolului trecut oglindind locuri din Slatina, case, oameni îmbrăcaţi după moda epocii. Prezintă mult interes de asemenea harta arheologică a judeţului Olt, întocmită de pionieri, precum şi o hartă, în imagini fotografice, a locurilor de importanţă arheologică deosebită din împrejurimile Slatinei. În prezent, membrii cercului lucrează la o hartă a evenimentelor istorice de pe raza judeţului.

În afară de activităţile acestea de colecţionare şi interpretare a unor obiecte şi documente, micii istorici desfăşoară variate acţiuni cu caracter aplicativ. De pildă, în urma unor săpături, întreprinse în cadrul unor expediţii ştiinţifice, pe şantierul arheologic din comuna Brebeni ei au descoperit o aşezare din epoca bronzului. Activitatea desfăşurată pe şantier — desene, măsurări, săpături, lucrări de conservare, de transportare a obiectelor — este multilaterală, activizînd pe toţi membrii cercului. Cioburile de ceramică găsite în pămînt sînt înregistrate de fantezia lor creatoare prin conturarea întregului din care făceau parte în desene măiestrite, expuse deasupra vitrinelor. O interesantă vizită au făcut membrii cercului la Sucidava şi la Oriea, unde au realizat un schimb de experienţă cu membrii cercului de istorie din partea locului.

Este o încîntare să auzi cum prezintă expoziţia lor micii istorici slătineni. Ei se descurcă cu dezinvoltură printre obiectele etalate. Dau explicaţii despre rezistenţa cărămizilor romane, despre cultura căreia îi aparţin vasele şi fragmentele ceramice găsite de el, descriu cu talent podoabele antice, figurinele, toporaşele din neolitic, arată pe hartă locurile unde acestea s-au găsit, răsfoiesc „protocoalele" cercetărilor şi citează observaţii meticuloase, care denotă mult spirit de observaţie şi o reală putere de pătrundere a secretelor istoriei. Paşii micilor arheologi te poartă cu mîndrie printre metopele Columnei lui Traian, expuse în copii fotografice pe fundalul expoziţiei lor, ca simbol al obîrşiei poporului nostru.

Am avut prilejul să vorbim şi cu cîţiva membri ai cercului care îndeplinesc misiunea de ghizi ai oraşului şi am rămas uimiţi de perspicacitatea lor. Aceşti pionieri cunosc istoria locului natal ca pe o aleasă poezie prezentată cu multă virtuozitate. Ei au descoperit însemnătatea tuturor colţurilor oraşului, ridicînd parcă de pe ele vălul unui mister. Am fost cu ei şi la modernele Uzine de aluminiu din Slatina şi ne-am convins că ştiu multe şi despre prezent, ba chiar şi despre viitor. Ei cunosc politica partidului de dezvoltare a industriei noastre şi pot relata vizitatorilor, în trei limbi străine, ce secţii se vor dezvolta pînă în 1975 în cea mai modernă fabrică a oraşului, care sînt indicii de creştere a producţiei şi productivităţii muncii.

Fericita împletire a trecutului cu viitorul în gîndirea şi simţirea pionierilor slătineni reprezintă un exemplu de educaţie reuşită, de trăire a istoriei la înaltă tensiune. Sintem siguri că pionierii care astăzi descoperă istoria vor şti mîine să facă ei înşişi istorie, slujindu-şi cu cinste poporul şi ţara.

PATITA SILVESTRU

LEGĂTURĂ CU PRACTICA ÎN PREDAREA GEOGRAFIEI

O sarcină primordială care se ridică în prezent în faţa învăţămîntului de toate gradele o constituie asigurarea unei strînse legături între şcoală şi viaţă, între şcoală şi nevoile practicii. Obiectul pe care îl predau — geografia — oferă multiple şi variate posibilităţi din acest punct de vedere, aplicaţiile din clasă şi mai ales cele din afara clasei, contribuind din plin la fixarea cunoştinţelor teoretice de activitatea practică, de viaţa, de producţie.

Căutînd să valorific în chip cît mai larg aceste posibilităţi, am organizat cu elevii mei un teren geografic, care alcătuieşte de fapt laboratorul geografic al şcolii. Aici am desfăşurat, împreună cu ei, numeroase activităţi practice: observaţii meteorologice, pe baza cărora s-au stabilit prognoze locale şi s-a întocmit un studiu asupra climei oraşului Făurei, observaţii asupra evoluţiei diverselor forme de relief (pe platforma geomorfologică instalată în cuprinsul terenului), stabilirea măsurilor pentru combaterea eroziunii solului etc. Mi-am propus ca în acest an şcolar să dezvolt activitatea practică, urmărind totodată finalizarea acesteia în rezultate care să poată fi folosite efectiv într-un domeniu sau altul.

Utilizînd aparatele cu care este dotată staţia meteorologică de pe terenul şcolar (aparate de tipul celor existente la Institutul meteorologic central), voi face zilnic, împreună cu elevii mei, observaţii meteorologice. Datele culese vor fi prelucrate şi trecute în grafice lunar, trimestrial, pe anotimpuri şi anual. Pe baza lor vom stabili prognoze care vor fi difuzate la staţia de amplificare a oraşului. Pe lîngă aceasta, folosind datele meteorologice, elevii vor întocmi scurte lucrări cu caracter ştiinţific, care vor fi prezentate în şedinţele cercului de specialitate.

Pe platforma geomorfologică aflată pe teren se vor face intense observaţii asupra dinamicii fenomenelor care produc pagube economiei naţionale (eroziunea torenţială, eroziunea în adîncime a rîurilor, inundaţiile etc.).

Activitatea practică nu se va restrînge însă numai la ceea ce este posibil să se realizeze pe terenul geografic al şcolii. Pe toată durata anului şcolar vom face observaţii asupra orizontului local, asupra dezvoltării localităţii noastre: etapele de dezvoltare, condiţii naturale, funcţiuni, teluri construcţiilor, ocupaţia locuitorilor, structura populaţiei şi dinamica ei etc. Apoi, utilizînd aceste date, elevii vor întocmi lucrări monografice. Cele mai bune din ele vor fi prezentate la gazeta cercului de geografie, intitulată „Magazin geografic".

Vom continua şi vom extinde studiul început încă din anul trecut asupra nivelului de apă freatică în oraşul Făurei. Pe baza datelor obţinute vom întocmi harta izofreatelor, lucrare deosebit de importantă pentru Făurei, oraş cu pînza de apă freatică la suprafaţă. Socotim că această lucrare va putea aduce şi o oarecare contribuţie la proiectarea viitoarelor lucrări de canalizare.

Voi întreprinde cu elevii mei şi unele lucrări în cadrul celor două cooperative de producţie din apropierea oraşului Făurei. Aici ei vor întocmi hărţi referitoare la relief şi la soluri, lucrări privind modul de folosinţă a terenului etc.

Aplicaţiile practice realizate în cadrul studiului geografiei determină formarea unor deprinderi şi priceperi deosebit de utile în viaţă, în producţie. Ajutînd în acelaşi timp elevilor să înţeleagă modul cum acţionează legile obiective ale naturii, ele contribuie eficient la buna pregătire ştiinţifică a acestora. Iată de ce consider că ar trebui să li se acorde pretutindeni toată atenţia. Totodată, consider că se cuvine o mai mare grijă pentru asigurarea materialelor didactice necesare lecţiilor de geografie şi activităţilor practice în acest domeniu. În prezent, aparatele care se fabrică pentru terenurile geografice şcolare sînt de o slabă calitate. De asemenea, se cere să se producă mai multe şi mai variate filme didactice despre peisajul fizic şi economico-geografic al ţării noastre, ca şi din alte zone geografice.

Prof. ILIE CARAMAN
Liceul din Făurei

Calculatoarele electronice sînt utilizate larg în stabilirea planului forţei de muncă, ca și pregătirii viitoarelor cadre de specialiști

MANIFESTĂRI CONSACRATE SĂRBĂTORIRII UNOR ŞCOLI

Luna aceasta mai multe şcoli de cultură generală şi licee au trăit impresionante momente festive prilejuite de aniversarea înfiinţării lor.

★

Duminica trecută, în două comune din judeţul Sălaj a fost mare sărbătoare pentru toţi locuitorii tineri şi vîrstnici.

Sărbătoarea celor 200 de ani pe care i-a împlinit şcoala românească din comuna Ip, a început de dimineaţă. S-au întîlnit, pentru a-i cinsti venerabila vîrstă a lăcaşului de cultură, tot satul — români şi maghiari, cadre didactice şi foşti elevi, cei ce predau şi învaţă astăzi pe băncile acestei şcoli. Festivităţile au început cu o sesiune de comunicări a cadrelor didactice. Apoi, directorul şcolii a vorbit despre activitatea pe care a desfăşurat-o şcoala în cei 200 de ani de existenţă subliniind aportul deosebit pe care ea l-a adus în răspîndirea ştiinţei şi culturii pe aceste meleaguri.

★

Entuziaste şi emoţionante clipe au trăit duminica trecută şi locuitorii comunei Giurtelec cu prilejul împlinirii a 175 de ani de la înfiinţarea şcolii generale. În prezenţa a numeroşi oaspeţi directorul şcolii şi alţi vorbitori s-au oprit asupra principalelor momente legate de istoria şcolii, au înfăţişat realizările dobîndite de şcoală în anii socialismului. La încheierea festivităţii elevii şcolii, îmbrăcaţi în pitoreşti costume naţionale, au prezentat un bogat şi frumos program artistic.

★

În aceeaşi zi şi-a sărbătorit 50 de ani de existenţă şi Liceul nr. 3 din Turnu-Severin. În cinstea evenimentului s-au organizat numeroase şi interesante manifestări ştiinţifice şi culturale. Printre acestea menţionăm sesiunea de comunicări ştiinţifice ale cadrelor didactice, precum şi simpozionul pe tema: „Tineretul nostru la 50 de ani de activitate a liceului". Cu acest prilej au fost trecute în revistă realizările pe care le-au obţinut în cei 50 de ani elevii liceului pe plan ştiinţific, cultural şi artistic.

Aniversarea a fost marcată şi printr-un bogat spectacol omagial prin întreceri sportive. De asemenea, colectivul didactic şi elevii şcolii au făcut, în întîmpinarea aniversării o instructivă excursie pe şantierul sistemului hidroenergetic şi de navigaţie de la Porţile de Fier.

Animaţi de un puternic entuziasm participanţii la sărbătorirea şcolilor amintite au adresat telegrame adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU**, prin care au mulţumit pentru grija permanentă pe care o poartă şcolii, tinerei generaţii.

Cărţile — prieteni de o viaţă întreagă

ADUNĂRILE SINDICALE TRIMESTRIALE

FOR DE DEZBATERI ACTUALE ŞI CU FINALITATE

O formă de bază a activităţii colective pe care o desfăşoară grupele sindicale din şcoli o constituie adunările trimestriale. De aceea alegerea tematicii acestor adunări este o problemă de importanţă majoră, de ea depinzînd concentrarea punctelor de vedere către preocupări centrale, de stringentă actualitate în viaţa şcolilor.

În vederea realizării unui schimb de experienţă pe această linie publicăm mai jos o relatare a prof. STELIANA STĂNESCU, preşedinta sindicatului învăţămînt din Piteşti, cu privire la organizarea şi desfăşurarea adunărilor trimestriale în şcolile acestui oraş.

Urmărind realizarea importantei misiuni încredinţate organelor sindicale din învăţămînt prin Directivele partidului şi prevederile Statutului personalului didactic, comitetul sindicatului nostru a orientat în mai mare măsură tematica dezbaterilor din adunările trimestriale către antrenarea concretă a întregului corp profesoral în direcţia soluţionării eficiente a unor probleme actuale şi de larg interes.

Tema centrală a adunărilor desfăşurate în ultimele săptămîni a fost pregătirea pentru o participare efectivă la Simpozionul naţional organizat de Uniunea Sindicatelor din învăţămînt şi cultură cu tema „Rolul şi locul educatorului în procesul modernizării învăţămîntului". Au fost dezbătute atît posibilităţile constituirii unor colective pentru desfăşurarea unor cercetări conjugate interdisciplinare, cît şi etapele efectuării investigaţiilor. Aceasta dovedeşte încă o dată capacităţile sporite de orientare operativă ale birourilor grupelor sindicale.

Printre dezbaterile fructuoase purtate în acest trimestru în adunările trimestriale se înscriu probleme ca: „Profesorul, exemplu de punctualitate şi conştiinciozitate la locul de muncă", „Modalităţile de închegare a colectivelor de elevi", „Formarea spiritului disciplinei conştiente în rîndul elevilor", „Asigurarea securităţii muncii în laboratoare şi atelierele de lucrări practice" etc. Asemenea dezbateri, purtate la Liceul nr. 2, la şcolile generale nr. 2 şi nr. 6 şi la Şcoala specială din Valea Mare, au fost urmate de hotărîri cu prevederi concrete, care au determinat perfecţionarea activităţii în domeniile respective.

Dezbateri aprofundate a prilejuit înscrierea pe ordinea de zi a adunărilor trimestriale din unele şcoli, ca de pildă şcolile generale nr. 4 şi nr. 5, a temei „Esenţialul în procesul de învăţămînt" în jurul căreia au fost abordate probleme privind conceptul pregătirii de cultură generală în şcoala de 10 ani şi în liceu, contribuţia diferitelor discipline la pregătirea pentru viaţă a elevilor, elemente principale şi secundare în cuprinsul materiilor de învăţămînt etc. În schimb discutarea unei teme ca „Sarcinile ce revin cadrelor didactice din şcoala noastră în perfecţionarea procesului instructiv-educativ, a activităţii social-culturale şi obşteşti a cadrelor didactice" s-a dovedit de o eficienţă mai redusă, întrucît discuţiile au fost dispersate şi prelungite şi nu au dus la desprinderea unor concluzii precise şi operante. S-a confirmat în felul acesta o observaţie mai veche cu privire la faptul că abordarea într-o singură adunare a unei tematici complexe, oricît de importantă ar fi aceasta, este mult mai puţin eficientă decît concentrarea dezbaterilor pe o singură temă în scopul desprinderii unor concluzii aprofundate.

Capacităţile organizatorice actuale pe care le au birourile unor grupe sindicale au fost evidenţiate recent şi de o adunare trimestrială cu caracter de simpozion, iniţiată la Şcoala generală nr. 1, pe tema „Legătura şcolii cu familia în orientarea profesională a elevilor". Ca urmare a acestui simpozion au fost stabilite sarcini concrete atît pentru urmărirea dezvoltării elevilor, cît şi pentru organizarea unor acţiuni în rîndul părinţilor privind cunoaşterea aptitudinilor reale pe care le au şcolarii şi, în funcţie de acestea, alegerea diferitelor profesiuni. A fost instituit un panou care tinde să devină un veritabil „memento" pedagogic şi educativ al părinţilor şi s-au stabilit diferitele forme de îndrumare în condiţiile unor familii care se interesează insuficient de situaţia şcolară a elevilor, precum şi în condiţiile unor familii dezorganizate. Pornind de la concluziile simpozionului s-au întărit legăturile cu sindicatele din întreprinderile şi instituţiile unde lucrează părinţii elevilor, fapt care a avut un puternic efect educativ.

În momentul de faţă, acţiunile conjugate ale comitetului nostru sindical şi ale inspectoratului şcolar, la care participă toate birourile grupelor sindicale din şcoli, sînt orientate către asigurarea inaugurării, în cel mai scurt răstimp, a Casei corpului didactic — tribună de activitate metodică, ştiinţifică şi culturală a tuturor cadrelor didactice din judeţ. Programul de activitate al acesteia, condiţiile pe care dorim să i le asigurăm vor permite, sperăm, ca această instituţie să îndeplinească rolul important ce-i revine pe planul perfecţionării şi modernizării pregătirii cadrelor, a optimizării condiţiilor de desfăşurare a procesului de învăţămînt.

seco ven te

Interesante iniţiative de educaţie estetică şi plastică

O valoroasă iniţiativă culturală a prins viaţă în unul dintre cartierele mărginaşe ale Capitalei. Conducerea şcolii generale nr. 198 din cartierul Militari, împreună cu un număr de artişti ce trăiesc şi creează în acest cartier, a organizat o prestigioasă expoziţie de pictură şi grafică, în incinta şcolii.

Pictori ca Lia Szasz, Vasile Varga, Dorian Szasz şi Ervant Nicogosian, expun aici lucrări de un remarcabil nivel artistic, ce invită pe elevi — a căror receptivitate se dovedeşte foarte vie — şi pe locuitorii cartierului să le contemple şi să le înţeleagă mesajul spiritual. Inimosul profesor Ion Suşală, care a reuşit să stîrnească un viu interes pentru artă în şcoală şi în cartier, expune la rîndu-i lucrări de grafică.

Deschiderea expoziţiei s-a făcut în mod sărbătoresc — în mijlocul cadrelor didactice, al elevilor şi locuitorilor din cartier venind cu acest prilej, ca invitaţi de onoare, artiştii O. Han şi A. Ghiaţă.

Bucuria artistică a fost amplificată printr-un concert susţinut de cuartetul de cameră al Conservatorului Ciprian Porumbescu.

Tot la această şcoală, s-a iniţiat, cu sprijinul muzeului Simu o serie de „circuite plastice" prin toate muzeele din Capitală, elevii fiind transportaţi în mod gratuit în autobuze confortabile.

Asemenea acţiuni aduc prin ele însele laudă şcolii şi stau drept pildă şi îndemn, arătînd ce se poate realiza pe linia educaţiei multilaterale a elevilor şi a culturalizării maselor în cadrul unor iniţiative colective pornite din dragoste pentru valorile culturale.

★

Profesoara Florica Steriade din Piteşti expune în holul Universităţii populare (sala Dalles) 61 de lucrări în ulei şi acuarelă, manifestînd preferinţă pentru peisajul urban. În repertoriul său tematic sînt cuprinse de asemenea portrete, flori şi naturi statice. Prin preocuparea pentru elementul descriptiv, pictura Floricăi Steriade devine într-un fel un carnet de impresii de notaţii afective. Din ansamblul lucrărilor se afirmă, prin plasticitate şi înţelegere a picturalităţii, „Peisaj piteştean de iarnă" şi „Teiul lui Eminescu". Aceste două lucrări marchează, cred, drumul unor împliniri valoroase pentru activitatea creatoare a acestei artiste.

★

În holul Clubului municipal al sindicatelor din învăţămînt profesoara Larisa Ceachir prezintă peisaje, flori, naturi statice, cîteva portrete şi compoziţii. Toate aceste exponate reflectă onestitate artistică; autoarea este sinceră cu ea însăşi, fără să afişeze maniere de împrumut care nu i s-ar potrivi. Ea este atrasă de peisajele deschise, aerate, înfăţişînd variate aspecte ale naturii. Dintre acestea se remarcă „Peisaj-Pădurea Andronache" şi „în parc", prin unitate şi echilibru compoziţional. Sensibilitate cromatică se vede mai cu seamă în tabloul „Crăiţe". Dintre compoziţii reţine atenţia cea intitulată „În faţa fotografului". Expozanta dovedeşte calităţi şi pricepere portretistică în „Autoportret", ca şi în capul de expresie, „Adelina".

Conf. dr.
AL. TOHANEANU

Întîlnire cu un pasionat drumeţ

Se ştie că şcolarilor de toate vîrstele le plac deopotrivă şi drumurile pe poteciile patriei cît şi povestile despre peripeţii legate de excursii, de călătorii. Din acest motiv întîlnirea pe care elevii şcolilor generale din comunele Tănăsoaia şi Bogheşti, judeţul Vrancea, au avut-o recent cu profesorul Dumitru Dan, care a parcurs 100 000 de kilometri pe jos în jurul lumii, a stîrnit printre toţi un deosebit interes.

Şcolarii au făcut temerarului călător o primire caldă, ascultîndu-l cu atenţie timp de cîteva ceasuri. Octogenarul profesor le-a povestit multe din episoadele călătoriilor sale, multe din întîmplările pe care le-a trăit în lungile sale peregrinări, le-a înfăţişat aspecte din viaţa oamenilor pe care i-a întîlnit în drumurile sale, le-a descris multe din locurile pe care le-a străbătut. Întîlnirea cu profesorul Dumitru Dan a sporit interesul copiilor pentru drumeţie le-a trezit dorinţa de a cunoaşte tot mai multe din locurile pitoreşti ale patriei noastre.

Noul sediu al Liceului economic din Galaţi

„Bine aţi venit, dragi elevi" — cu această urare şi-au întîmpinat, la începutul acestei luni şcolarii, cadrele didactice ale Liceului economic din Galaţi în noul local al şcolii a cărui panglică inaugurală a fost tăiată de către tov. Constantin Dăscălescu, membru al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului judeţean al P.C.R. Bucuria celor aproape 1 000 de elevi ai liceului este justificată de faptul că noul local dispune de săli de clasă spaţioase şi cu o dotare excepţională, de patru laboratoare şi o sală pentru mecanizarea lucrărilor de evidenţă şi calcul, de un modern cabinet metodic în cadrul căruia îşi vor desfăşura activitatea comisiile metodice şi cercurile de planificare-organizare şi literatură.

Realizarea în termen a acestui obiectiv se datorează legăturii strînse care a existat între beneficiar şi constructor.

Prof.
GEORGETA VELINCOV

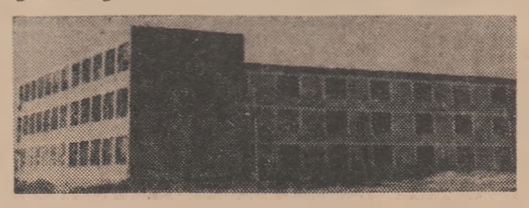

Revista „Colocvii". Nr. 12 publică programele de bacalaureat

În urma numeroaselor telefoane şi scrisori primite la redacţie din partea cititorilor, prin care sîntem rugaţi să le înlesnim procurarea textului programei de bacalaureat publicat de „Gazeta învăţămîntului" în numerele 1014 şi 1015 din 24 şi recte 31 octombrie 1969, informăm, pe această cale, pe cei interesaţi că pot găsi textul integral al programei de bacalaureat pentru sesiunile 1970 şi în revista „Colocvii" în numărul 12, din luna decembrie a.c.

Sesiune de lichidare

Ministerul Învăţămîntului aduce la cunoştinţă celor interesaţi că profesorii, învăţătorii şi educatoarele în funcţie la data de 15 martie 1969 care nu au obţinut definitivarea în învăţămînt — fie că au fost respinşi de 3 ori la acest examen, fie că din diferite motive nu s-au prezentat la el şi au pierdut astfel dreptul să-l mai dea — se vor putea prezenta, în mod excepţional, la sesiunea de lichidare, organizată în acest scop în vacanţa de primăvară a elevilor din anul şcolar 1969-1970.

Înscrierile pentru această sesiune urmează să se facă prin direcţiunile şcolilor, la inspectoratele şcolare judeţene.

Inspectoratele şcolare judeţene (municipiul Bucureşti), după verificarea dosarelor candidaţilor înscrişi vor efectua inspecţiile speciale în trimestrele I şi II ale anului şcolar 1969—1970.

Examenul se va desfăşura după programele în vigoare pentru examenul de definitivare în învăţămînt.

FORME DE PARTICIPARE LA CREAȚIA ȘTIINȚIFICĂ

Despre contribuția omului de la catedră la creația științifică se vorbește tot mai mult în ultimii ani. Problema a fost subliniată și în recentele interviuri luate președintelui Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură referitor la Simpozionul național „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului" și rectorului Institutului central de perfecționare a personalului didactic privitor la organizarea noului sistem de perfecționare (**Gazeta învățămîntului** nr. 1015 din 31 octombrie 1969). Încadrarea corpului didactic în procesul cercetării științifice devine **un imperativ al actualității** după ce, pînă la mijlocul secolului nostru, fusese doar un deziderat, o preocupare „de timp liber și de plăcere", un mijloc oarecare de afirmare al unei „elite științifice". Evoluția în perspectivă a societății pretinde școlii să se adapteze unor teluri noi: să învețe elevii cum se pot transforma, ca să se adapteze permanent nivelelor viitoare ale științei și tehnicii, ale societății. În funcție de aceste cerințe, profesorilor de orice grad și specialitate li se solicită o formație orientată către înnoire, adică o formație de cercetători. Numai în contact permanent cu creația, profesorul se menține în ritmul actualelor și viitoarelor dezvoltări ale științei, înțelegîndu-le, ca participant activ și comportîndu-se „prospectiv".

Bineînțeles, preocupările științifice ale profesorilor se pot referi atît la specialitatea obiectului de predare, cît și la pedagogia acestui obiect. Directivele Comitetului Central al partidului cu privire la dezvoltarea învățămîntului menționează în capitolele privind perfecționarea personalului didactic că societățile științifice „vor trebui să-și sporească preocupările pentru ridicarea nivelului pregătirii științifice și metodice a cadrelor didactice, pentru antrenarea mai largă a acestora în munca de cercetare științifică și metodică". De asemenea Legea pentru Statutul personalului didactic stipulează clar că gradul I didactic se acordă acelor învățători și profesori care dovedesc și „preocupări de cercetare în domeniul pedagogiei sau al specialității". De asemenea se menționează în Statut că inspectoratele școlare au sarcina de a organiza „sesiuni metodico-științifice de comunicări, simpozioane pe probleme de specialitate și de metodică a predării". Asemenea sesiuni au rostul să fie un cadru de comunicare pentru învățătorii și profesorii care au realizat cercetări și un îndemn la cercetare pentru cei care așteaptă sau se pregătesc să intre în mișcarea înnoitoare. Sesiunile organizate de unele inspectorate școlare ca, de pildă, cele de la Brașov (28 martie 1969), Iași (24—25 mai), Olt (25 mai), Galați (8 iunie), Gorj (16—17 iunie), Argeș (21 iunie), Maramureș (28 iunie) și mai cu seamă sesiunea națională de comunicări organizată de Inspectoratul școlar Dolj în colaborare cu Institutul de științe pedagogice (4—5 aprilie 1969), în cadrul căreia au fost prezentate 140 de lucrări pe tema „Cercetarea științifică în sprijinul perfecționării învățămîntului și educației în școala de cultură generală" au fost dovezi elocvente ale capacităților de investigație creatoare existente în masa cadrelor didactice.

Întrucît aproape toate inspectoratele școlare fac, în prezent, pregătiri pentru organizarea unor sesiuni de comunicări științifice, vom căuta să prezentăm unele sugestii izvorîte din experiența acțiunilor anterioare.

Dintre formele de participare la o reuniune științifică, cea care se poate caracteriza printr-o contribuție certă la progresul științei respective este **comunicarea științifică**. Ea cuprinde rezultatul unei cercetări într-o problemă, răspunsul verificat la o întrebare pe care profesorul, în ipostaza de om al științei, și-o pune în fața unor dificultăți sau nelămuriri. În ce condiții devine eficientă aplicația de educație ateistă la anumite lecții de biologie? În ce măsură a contribuit la ridicarea tonusului patriotic al lecțiilor de literatură cadrul afectiv al monumentelor istorice cunoscute în excursii? Ce favorizează mai mult însușirea științelor, imaginea schematică sau planșa policromă? Examinarea prin lucrări scrise de control, extemporal sau cea orală este mai economică? Dar care dintre acestea două este mai eficientă? Elevii consultă mai mult manualul sau notițele? Dar ce este mai eficient să li se recomande să consulte dintre acestea? Integrarea în munca didactică a unei emisiuni radio din programul săptămînii respective a fost eficientă? Acestea, și ca ele multe altele, sînt întrebări privind pregătirea pedagogică a profesorului. Dar sînt și întrebări ținînd de formația sa științifică de specialitate: Cum a început mineritul în județ? Se poate aclimatiza o anume plantă calitativ superioară în locul unui soi local? Se poate găsi o altă deslegare a unei probleme de matematică? Care a fost vadul vechiu al rîului din sat?

Comunicarea **rezolvă o singură problemă**, o singură temă, comportînd un singur răspuns simplu. Comunicarea nu-și propune subiecte complexe, (cum ar fi: „Educația intelectuală în școala generală", „Problema unității de cerințe în școală", „Valoarea formativă a temelor independente", „Din istoria învățămîntului în localitate"), a căror tratare să pretindă o cercetare multiplă și o exprimare de genul monografiei, a lucrării de grad, a unei conferințe. Comunicarea științifică este deci cea mai mică unitate în complexul științei, una — dar indispensabilă — din cărămizile cu care se construiește edificiul științei. Ea prezintă o cercetare, dar **nu dosarul ei științific**. Dosarul științific adună tot materialul cercetării — potrivit normelor de cercetare (de care nu ne ocupăm aici). Comunicarea expune problema, ipoteza, metodologia, concluzia, utilitatea rezultatului, — în cîteva pagini.

O sesiune științifică, organizată periodic, înmănunchează contribuția științifică din răstimpul respectiv a unui colectiv de cercetători care supun avizului colegilor de specialitate rodul muncii lor. Cercetările se prezintă pe secții de specialitate. **Prezentarea** nu înseamnă **lectura integrală** a unui număr de pagini, depășind uneori timpul care, în mod curent, se poate acorda unui cercetător (5—10 minute); prezentarea insistă doar asupra problemei și concluziei, asupra contribuției originale și utilității ei. O sesiune științifică este un for științific, în care activitatea de bază o constituie discuțiile: se cer lămuriri asupra cercetării, se fac aprecieri asupra valorii ei. Dacă cercetătorul își prezintă comunicarea în cîteva minute, nici comentatorii nu pot folosi discuția spre a spune tot ce știu despre problemă ci se cere, în principal, ca în cadrul luărilor de poziție să se facă aprecieri asupra valorii cercetării și să se ia act de contribuție. Sesiunea științifică se încheie cu un raport în plenară asupra lucrărilor din secții, apreciindu-se valoarea contribuțiilor științifice, pe grupe de probleme.

În scopul unei cît mai rodnice desfășurări a lucrărilor, organizatorii sesiunilor științifice au datoria de a tipări și distribui programul ședințelor, iar ulterior, pe cît posibil, să asigure multiplicarea comunicărilor acceptate. Știința trebuie să înregistreze contribuția oricărui lucrător pe acest tărîm.

Cînd comunicările se pot grupa pe o anume temă de actualitate, discuțiile, urmărind concluzii la problema în dezbatere, pot fi organizate ca simpozion. (A se vedea exemplul simpozionului pe tema „Educația adulților" și simpozionul pe tema „Bazele psiho-pedagogice ale educației pionierești"). Simpozionul necesită, ca introducere, un referat care să prezinte problema — ceea ce nu este cazul la o sesiune științifică. Urmează prezentarea comunicărilor și discuții în jurul problemelor abordate. Simpozionul se încheie cu concluzii la dezbateri, menționîndu-se progresul în rezolvarea problemelor.

De mare utilitate în munca pentru perfecționarea personalului didactic — ca manifestări de dezbatere a unor probleme din domeniul diferitelor discipline de învățămînt ori din pedagogie — sînt și consfătuirile sau schimburile de experiență pe o problemă profesională. Ele vor avea ca bază de discuții un referat, urmat de dezbaterea propriu-zisă și de concluzii. Reuniunile de acest gen nu-și propun rigoarea științifică a sesiunilor de comunicări, nici deplina originalitate în contribuții. Ele sînt utile pentru rezolvarea unor probleme de interes general; dar ele pot fi totodată punctele de pornire ale unor cercetări care să alimenteze o sesiune de comunicări sau un simpozion.

Sînt variate posibilitățile de manifestare științifică descrise corpului didactic din țara noastră și este adevărat că, similar muncitorilor inovatoare din industrie, învățătorii și profesorii sînt tot mai activi în cercetarea științifică. Activitatea societăților științifice ale cadrelor didactice ia un avînt tot mai mare; Institutul de științe pedagogice este tot mai des consultat. Tot mai multe școli au intrat ele însele la organizarea unor sesiuni proprii de comunicări științifice *).

Dr. DUMITRU MUSTER
Institutul de științe pedagogice

*) Citez, ca exemplu, a III-a sesiune de comunicări pedagogice de la Liceul „Gheorghe Sincai" din București (1—2 aprilie 1969) și sesiunea „Ziua liceului" Bălcești — Olteț (10—11 mai 1969), combinată și cu o sesiune de referate ale elevilor.

ANUNȚ

Uniunea Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură aduce la cunoștința cititorilor noștri că și-a mutat sediul în Aleea Alexandru nr. 33 — București. Telefon 33 39 12.

Pe ce căi modernizăm FORMAȚIA MATEMATICĂ (IV)

— ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ —

Continuăm publicarea răspunsurilor primite la ancheta noastră internațională, în cadrul căreia au fost formulate următoarele întrebări:

1. În ce direcție trebuie orientat, în perspectivă, învățămîntul matematic în liceu?

2. Sînteți pentru o specializare matematică timpurie?

3. Care sînt formele cele mai eficiente pentru pregătirea elevilor talentați în domeniul matematicii?

4. Cum poate fi intensificată contribuția matematicienilor din învățămîntul universitar și din institutele de cercetări la formarea viitoarelor cadre din acest domeniu?

Ne răspund în acest număr:

PROF. F.R. WATSON,

universitatea din Leeds—Anglia

Tin să precizez de la început că aceste opinii sînt strict personale, că ele nu reprezintă expresia unei politici oficiale și că în Marea Britanie există un număr important de specialiști care sînt potrivnici acestor puncte de vedere. Iată, acum, și răspunsurile pe scurt:

1 Conținutul învățămîntului matematic este dependent în mare măsură de elevii cărora li se adresează. Am să răspund în raport cu acea categorie care reprezintă majoritatea elevilor și care doresc să stăpînească unele cunoștințe de matematică aplicativă din trei considerente: a) necesitățile de utilizare a matematicii în viața de toate zilele — calcule, operații economice, taxe, evidențe simple. Se poate considera că pentru această categorie studiul matematicii e încheiat la nivelul anului II de liceu; b) familiarizarea cu unele noțiuni din domeniul matematicii care se ocupă cu modelarea tehnologiei, ce devine o parte integrantă a fondului cultural al omului modern. De pildă, concepte ca funcția, reprezentarea grafică, optimizarea, demonstrația (argumentul, probabilitatea, programarea computerelor); c) cerințele de dezvoltare a personalității și dobîndirea satisfacțiilor ce decurg din pătrunderea sensului unor idei matematice, evidențiată prin „descoperirea" acestor idei în condițiile activității de toate zilele. Pentru toate cazurile enumerate mai sus are prioritate în momentul de față modul de atacare a programei de învățămînt față de conținutul propriu-zis al acestuia. Matematica trebuie considerată o activitate care să-i angajeze pe elevi în cea mai mare măsură și nu ca un volum oarecare de cunoștințe care trebuie predat.

2 Consider că specializarea este esențială pentru progresul rapid al științelor matematice, iar tendința existentă în prezent în Anglia este să se reducă nivelul vîrstei la care se încheie pregătirea temeinică a specialiștilor. Așadar, se pune implicit, problema de a coborî limita de vîrstă la care începe pregătirea acestor specialiști.

3 O formă de pregătire a elevilor dotați utilizată pe scară largă în Marea Britanie este crearea unor clase speciale în afara orelor de masă. Pe baza cunoștințelor predate aceste clase se subdivid în „seturi" care urmează programe diferite de pregătire. Se caută ca întreg contactul cu studiul matematicii să aibă un caracter creator și stimulativ, astfel încît să se determine în rîndurile unui număr cît mai mare de tineri dorința de a deveni ei înșiși creatori în domeniul matematicii.

4 Oamenii de știință, și printre ei matematicienii, sînt tot mai convinși că dezvoltarea învățămîntului matematic este tot atît de importantă ca și dezvoltarea matematicii ca știință. Contribuția lor în această privință se poate materializa atît în discuții cu profesorii de matematică din învățămîntul mediu asupra conținutului și modalităților de predare a unor teme cu caracter modern care nu le sînt suficient de familiare acestora din urmă, precum și prin redactarea unor lucrări pe aceste teme (aș cita în rîndul acestora excelentele volume ale lui Random Walsk, culegerea „Numere raționale și iraționale" apărută în S.U.A. și studiul asupra matematicii moderne al lui Dunkin și Uspenski, apărut în Uniunea Sovietică. În sfîrșit, se pune problema alcătuirii unor programe de matematică diferențiată în funcție de cerințele diferitelor domenii de activitate în care se încadrează profesiunea căreia doresc să i se dedice elevii.

Aș dori să adaug un scurt comentariu final: problemele puse în discuție sînt de mare importanță și de aceea răspunsurile trebuie înțelese în litera și în spiritul în care au fost formulate. Sper că cititorii vor face acest lucru.

Dr. docent MIECZYSAW CZYZYKOWSKI,

profesor la Institutul politehnic din Varșovia

1 Actualele tendințe de studiere a matematicii în liceu și în școala generală sînt, evident, influențate atît de progresele științelor matematice, cît și de aplicațiile mereu mai largi ale matematicii în viață. Disciplinele și capitolele care răspund în largă măsură acestor cerințe, înarmării elevilor cu știința abordării matematice a problemelor de viață, de activitate profesională în alte domenii științifice și în tehnologie sînt, după părerea specialiștilor noștri, teoria elementară a mulțimilor și logica matematică, algebra și programarea liniară, analiza combinatorie, metodele de rezolvare numerică și grafică a problemelor, elementele moderne de geometrie analitică.

2 Nu considerăm că se poate pune problema vreunei specializări înainte de ramificarea liceului în secție umanistă și secție matematică-realistă. Chiar și în aceste condiții abordăm problema specializării în limite foarte precise.

3 Pentru cei care arată față de studiul matematicii un interes ce depășește prima treaptă de orientare școlară, corespunzătoare secției matematice-realiste a liceului, se organizează cercuri și stagii de studiu care, deși au un caracter instituționalizat și li se acordă o atenție deosebită, sînt frecventate facultativ.

4 Sînt multiple căile prin care oamenii de știință, matematicienii din învățămîntul universitar pot ajuta acțiunii de modernizare a matematicii școlare și de ridicare a noii generații de matematicieni. Iată, exprimate succint, pe cele mai importante:

a) Sprijinirea acțiunii de perfecționare a profesorilor din învățămîntul elementar și mediu și de orientare actuală și în perspectivă a programelor școlare; b) Îndrumarea cercurilor și stagiilor de specialitate ale elevilor talentați; c) Asigurarea unei literaturi și publicistici de inițiere și popularizare care să țină pasul cu evoluția fantastic de rapidă a științelor matematice.

Dr. THOMÉE VIDAR,

profesor la Institutul tehnologic din Göteborg-Suedia

Îmi veți permite să-mi exprim părerile în formulări matematice, adică foarte scurt.

1 Studiul matematicii moderne la nivelul școlii de cultură generală înseamnă, în esență, o pregătire elementară în teoria mulțimilor și algebra modernă, calculul diferențial și integral, teoria probabilităților și statistica matematică. Un om temeinic pregătit în aceste domenii este un om care poate matematiza și soluționa matematic variate probleme ale vieții contemporane.

2 Să fim foarte atenți și să nu-i facem pe elevi savanți înainte de vreme. Pentru că asemenea savanți făcuți pot deveni savanți falși. Mai bine să le asigurăm tuturor o pregătire matematică de bază și să-i lăsăm să se dezvolte într-un ritm care li se potrivește cel mai bine.

3 Olimpiadele naționale și internaționale sînt foarte utile, dar să nu absolutizăm datele pe care ni le furnizează acestea. Tînărul care a rezolvat cel mai bine problemele din cadrul unei asemenea olimpiade nu este, în mod necesar și cel mai bun matematician.

4 E bine ca specialiștii în matematică din învățămîntul superior să participe la comisiile de alcătuire a programelor pentru școala medie și în comitetele olimpiadelor matematice. Dar cel mai important e ca ei să asigure, prin cursuri valoroase și moderne, buna pregătire a viitorilor profesori de matematică.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Condiția materială a liceelor industriale

serioasă lipsă de interes. Liceul industrial metalurgic din Hunedoara, care funcționează în cadrul grupului școlar profesional și tehnic nu dispune de cabinete și laboratoare corespunzătoare desfășurării lecțiilor la disciplinele realiste de cultură generală, iar Liceul industrial metalurgic din Galați, cazat cu titlu provizoriu în clădirea unei școli generale, se află din punct de vedere al condițiilor tehnice de învățămînt în aceeași situație precară. Condiții materiale sub nivelul cerințelor caracterizează și stadiul actual al desfășurării procesului de învățămînt la Liceul industrial din Tîrgu Mureș, depinzînd de Consiliul popular județean.

2. Întărirea responsabilității organelor locale pentru condițiile create pregătirii cadrelor necesare economiei fiecărui județ. Între cerințele de stringentă actualitate pe această linie se înscrie rezolvarea operativă și efectivă a problemei amplasamentelor pentru viitoarele construcții și adoptarea soluțiilor tehnice preliminare. Experiența ultimilor doi ani arată că un procent important dintre obiectivele proiectate au fost întîrziate datorită neefectuării la timp, sau superficialității în executarea acestor operații preliminare (Liceul industrial pentru construcții de mașini din București, Liceul industrial din Arad, Liceul industrial energetic din Sibiu, atelierele Liceului industrial al Ministerului Industriei Ușoare din București).

3. Întărirea într-un cadru instituționalizat a legăturilor existente între liceele industriale și marile întreprinderi de profil din localitățile respective. Este știut că majoritatea liceelor industriale pregătesc cadre pentru cîteva întreprinderi, unele funcționînd chiar în localități diferite. Totuși există una sau două mari întreprinderi în care se desfășoară practica majorității elevilor și cu care școala ar trebui să întrețină legături multilaterale. Asemenea relații, fundamentate pe o serie de legături anterioare, sînt stabilite de unele licee industriale din cadrul grupurilor școlare profesionale și tehnice. Nu aceeași este situația liceelor industriale care funcționează independent. Fără îndoială că întărirea legăturilor dintre aceste școli și întreprinderi ar favoriza atît îmbunătățirea desfășurării lucrărilor de construcții și montaj, cît și mai ales dotarea școlilor cu utilaj și piese demonstrative.

O ultimă observație cu privire la proiectarea clădirilor pentru liceele de specialitate. Majoritatea se realizează după proiectele tip ale liceelor de cultură generală cu un anume număr de clase. Dar necesitatea predării disciplinelor de cultură tehnică, a efectuării demonstrațiilor și experiențelor solicită ca la liceele industriale majoritatea spațiilor de activitate să fie organizate sub forma cabinetelor, laboratoarelor și atelierelor de lucru. De aceea — și ținînd seama de creșterea în perspectivă a ponderii acestor unități în ansamblul sistemului nostru de învățămînt — considerăm că este momentul să se treacă la elaborarea unui proiect special pentru liceele industriale, cu una-două variante. Bineînțeles, elaborarea unui asemenea proiect nu ar trebui în nici un caz să determine noi întîrzieri în realizarea planului de investiții și nici perturbări în desfășurarea lucrărilor deja începute.

Pledoaria noastră pentru asigurarea condițiilor de spațiu cerute de desfășurarea procesului de învățămînt în liceele industriale presupune implicit, așa cum subliniam de altfel și în însemnările anterioare, că aceste spații să fie organizate și dotate corespunzător activității specifice de instruire și educare desfășurată în liceele industriale.

„Pe această linie — ne spune ing. **Ion Puscașu**, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului — cuvîntul hotărîtor îl au conducerea școlii, colectivul profesoral. Spiritul întreprinzător, orientarea pedagogică modernă, legătura strînsă și colaborarea multilaterală cu marile întreprinderi în cadrul cărora elevii își desfășoară practica și unde majoritatea vor fi repartizați după absolvire, dau posibilitatea procurării unor utilaje perfect adecuate scopurilor didactice, chiar dacă un anumit grad de uzură nu permite executarea operațiilor de mare precizie. De asemenea, din multe case — experiența a numeroase școli profesionale o dovedește — pot fi obținute diferite mecanisme și piese deosebit de utile în predarea unor obiecte ca mecanica tehnică, utilaje etc. În sfîrșit, aplicațiile în cadrul orelor de desen tehnic și la cercuri, ca și colaborarea cu școlile postliceale de proiectanți, ar putea fi orientată în mai mare măsură către realizarea de planșe didactice demonstrative".

Numeroase exemple vin să confirme pe deplin aceste observații. Într-adevăr, datorită grijii conducerii școlii și interesului arătat de întregul colectiv didactic, Liceul industrial de chimie din Pitești, care funcționează în cadrul grupului școlar din localitate, dispune nu numai de ateliere mecanice și cabinete de specialitate foarte bine dotate, ci și de un laborator de fizică și chimie cu o dotare de calitate. Cuvinte de laudă se cuvin, în aceeași măsură de idei, activități desfășurate de conducerea și didactice ale liceelor de petrol din Ploiești și Cîmpina care dispun de condiții tehnico-didactice deosebite, în special prin autodotare. Liceul de industrie ușoară din Cisnădie, liceelor industriei construcțiilor de mașini din Galați și Brașov etc.

Un procent însemnat dintre liceele industriale continuă însă să se situeze, din punct de vedere al condițiilor de organizare a activității și de dotare tehnico-materială, sub nivelul cerințelor unui învățămînt menit să asigure producției specialiști cu policalificare, stăpîni pe tehnica și tehnologia înaintată. Astfel, conform normativelor stabilite prin studiile întreprinse de o comisie de specialiști desemnați de Ministerul Învățămîntului, unui liceu industrial îi sînt necesare: un laborator de fizică, unul de chimie, laborator pentru studiul materialelor specifice, cabinet pentru desen tehnic, precum și 4—7 laboratoare pentru disciplinele sau grupele de discipline din specialitate. Se impune totodată, dotarea unor ateliere sau laboratoare tehnologice, organizate pe ani de studii sau grupe de activități, pentru efectuarea lucrărilor practice în școală. Liceele care funcționează în cadrul unor grupuri școlare dispun, în general, de laboratoare pentru disciplinele tehnologice și ateliere — pe care le folosesc împreună cu școlile profesionale sau postliceale — dar nu au, în majoritate, laboratoare de fizică și chimie precum și cabinete pentru anumite discipline de cultură tehnică generală.

Situația cea mai precară o au însă liceele industriale care ocupă localuri în comun cu școli de cultură generală. Majoritatea acestora nu dispun nici de laboratoare, nici de cabinete pentru disciplinele de tehnologie generală și specială și nici de ateliere pentru lucrările practice. Este adevărat că aceste greutăți obiective sînt însoțite în unele cazuri de lipsa inițiativei conducerii școlilor. De pildă, la Liceul industrial pentru construcții de mașini din Tîrgu Mureș, deși existau posibilități, conducerea școlii nu a inițiat nici o acțiune pentru autodotarea școlii.

În felul acesta, paradoxal, unități școlare care ar trebui să fie o oglindă a modernizării învățămîntului se situează aproape la polul opus al acestui concept. Este, evident, o situație care nu poate dăinui. Ministerele tutelare de școli și organele locale de învățămînt, care cunosc carențele existente, pot și trebuie să treacă la acțiuni urgente și concrete de remediere a acestora, astfel încît, chiar de la prima promoție, liceele industriale să dea cadre cu calificare temeinică și modernă, corespunzătoare concepției pe baza căreia au fost create aceste unități școlare.

Corelația: noțiuni — sentimente — deprinderi

realizarea lor. În acest spirit mi se pare că trebuie înțeles și raportul dintre organizația de pionieri și școală, respectînd caracterul specific al organizației pionierilor, legată de școală, dar fiind altceva decît colectivitatea școlară, adică o organizație a copiilor, în care îndrumarea se face de către adulți, dar în calitate de comandanți ai organizației pionierilor, nu de profesori, nu de la catedră.

Viața de organizație trebuie să dea pionierilor, respectiv uteciștilor prilejul desfășurării unei activități **practice, concrete, pusă în slujba comunității.** Aceasta înseamnă că trebuie să formăm și să dezvoltăm la pionieri și uteciști **sentimentul inițiativei, al participării responsabile la alcătuirea programelor de activitate, la luarea deciziilor organizației din care fac parte.**

O asemenea activitate face posibilă o puternică influențare afectivă și practică a copiilor și tinerilor prin acțiuni efective, orientate, aviînd un conținut ideologic și politic real și eficient; ea este, în același timp, cea mai bună **pregătire** pentru forme superioare, directe de educare politică și ideologică necesare pe trepte de vîrste mai mari. Esențială mi se pare formarea, mai ales la vîrstele pionieriei, a **dorinței și interesului** pentru ca, treptat, pe măsura acumulării cunoștințelor și a maturizării, să se treacă la studiul politic și ideologic propriu-zis.

Folosind — specific vîrstei și condițiilor concrete — elementele cognitive, afective și praxiologice, activitățile educative cu școlarii mici și mijlocii pot găsi un larg cîmp de afirmare în acțiuni bogate în conținut vizînd formarea dragostei și respectului pentru muncă, cultivarea patriotismului și internaționalismului, a unei conduite înaintate, a respectului pentru regulile de convețuire în școală, familie, în grupurile prietenești și în societate.

Ridicarea muncii politice în rîndul copiilor și tinerilor la nivelul exigențelor actuale, creșterea eficienței ei implică **corelarea mai strînsă a ideologicului și culturalului**, accentuarea caracterului **formativ**, împletirea elementelor **cognitiv, afectiv și praxiologic** într-un ansamblu de activități **unitar** prin conținutul și caracterul său și, totodată, **diferențiat** pe vîrste ținînd seama de nivelul real al pregătirii și intereselor tinerei generații de azi.

Educatori, învățători, profesori, activiști în domeniul educației!

Vă asigurați colecția completă a Revistei de pedagogie pe anul 1970 abonîndu-vă pe o perioadă îndelungată. Costul unui exemplar 5 lei, un abonament anual (12 numere) — 60 lei.

INSTITUTUL POLITEHNIC — IAȘI

ANUNȚĂ:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

1 — Profesor, poz. 1, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Măsurări electrice".
2 — Conferențiar, poz. 4, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Bazele electrotehnicii".
3 — Conferențiar, poz. 5, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Materiale electrotehnice".
4 — Asistent, poz. 14, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplinele „Bazele electrotehnicii" și „Electrotehnică generală".
5 — Asistent, poz. 15, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Bazele electrotehnicii".
6 — Asistent, poz. 16, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Bazele electrotehnicii".
7 — Asistent, poz. 17, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplinele „Măsurări electrice" și „Materiale electrotehnice".
8 — Asistent, poz. 18, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplinele „Calculatoare automate" și „Programare".
9 — Asistent, poz. 22, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Măsurări electrice".
10 — Asistent, poz. 15, Catedra de electroenergetică, disciplinele „Centrale termo și hidroelectrice" și „Partea electrică a centralelor și stațiilor, aparate electrice".
11 — Asistent, poz. 16, Catedra de electroenergetică, disciplina „Aparate electrice".
12 — Asistent, poz. 20, Catedra de mașini electrice, disciplinele „Electrotehnică și electronică", „Electrotehnică și reglare automată" și „Electrotehnică", mașini de forță și stații de pompare".
13 — Asistent, poz. 21, Catedra de mașini electrice, disciplinele „Electrotehnică și electronică" și „Electrotehnică industrială".
14 — Asistent, poz. 22, Catedra de mașini electrice, disciplinele „Electrotehnică și electronică", „Electrotehnică și mașini electrice", „Electrotehnică și mașini de construcții", „Electrotehnică și stații de pompare", „Electrotehnică industrială" și „Electrotehnică și mașini".
15 — Asistent, poz. 19, Catedra de desen și geometrie descriptivă, disciplinele „Geometrie descriptivă și desen" „Desen de construcții" și „Desen tehnic".

FACULTATEA DE MECANICĂ

16 — Asistent, poz. 9, Catedra de organe de mașini, disciplina „Organe de mașini".
17 — Asistent, poz. 17, Catedra organe de mașini, disciplina „Teoria mecanismelor și mașinilor".
18 — Asistent, poz. 12, Catedra de organe de mașini, disciplina „Organe de mașini".
19 — Asistent, poz. 18, Catedra de organe de mașini, disciplina „Teoria mecanismelor și mașinilor".
20 — Asistent, poz. 9, Catedra de tehnologia metalelor, disciplina „Tehnologia materialelor".
21 — Asistent, poz. 10, Catedra de tehnologia metalelor, disciplinele „Tehnologia materialelor" și „Tehnologia mecanică".
22 — Asistent, poz. 13, Catedra de tehnologia metalelor, disciplinele „Tehnologia materialelor", „Tehnologia mecanică" și „Tratamente termice".
23 — Asistent, poz. 9, Catedra de motoare termice, disciplinele „Procese termice", „Motoare cu ardere internă".

FACULTATEA DE HIDROTEHNICĂ

24 — Asistent, poz. 9, Catedra de hidroameliorații, disciplinele „Mașini de construcții" și „Construcții hidrotehnice".
25 — Asistent, poz. 10, Catedra de hidroameliorații, normă de cercetare.
26 — Asistent, poz. 15, Catedra de matematici II, disciplina „Geometrie analitică și diferențială".
27 — Asistent, poz. 16, Catedra de matematici II, disciplinele „Matematici speciale" și „Geometrie analitică și diferențială".

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

28 — Asistent, poz. 20, Catedra de construcții, disciplinele „Construcții industriale" și „Construcții de lemn și agricole".
29 — Asistent, poz. 14, Catedra de beton armat, disciplinele „Beton armat" și „Construcții din beton armat".
30 — Șef lucrări, poz. 9, Catedra de construcții, disciplina „Curs general de construcții".
31 — Șef lucrări, poz. 12, Catedra de construcții, disciplina „Clădiri și construcții industriale".
32 — Șef lucrări, poz. 10, Catedra de drumuri și poduri, disciplina „Trasee și terasamente" și „Studiul și proiectarea drumurilor".
33 — Șef lucrări, poz. 11, Catedra de drumuri și poduri, disciplina „Poduri metalice".

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

34 — Asistent, poz. 8, Catedra de chimie anorganică, disciplinele „Chimie analitică" și „Chimie anorganică".
35 — Asistent, poz. 6, Catedra de tehnologia substanțelor anorganice, disciplina „Tehnologia compușilor cu azot".
36 — Asistent, poz. 7, Catedra de industrii organice, disciplinele „Chimia și tehnologia produselor farmaceutice" și „Chimia și tehnologia coloranților".

FACULTATEA DE INDUSTRIE UȘOARĂ

37 — Asistent, poz. 11, Catedra de organizare și planificare, disciplinele „Economia industriei chimice și întreprinderilor chimice" și „Economia, organizarea și planificarea industriei de confecții din piele și înlocuitori".
38 — Asistent, poz. 9, Catedra de filatură, disciplina „Fibre textile".
39 — Asistent, poz. 10, Catedra de filatură, disciplina „Fibre textile".
40 — Asistent, poz. 12, Catedra de filatură, disciplina „Tehnologia filării bumbacului".
41 — Asistent, poz. 13, Catedra de filatură, disciplina „Bazele filării".
42 — Asistent, poz. 5, Catedra de limbi moderne, disciplina „Limba rusă".
43 — Asistent, poz. 7, Catedra de limbi moderne, disciplina „Limba rusă".
44 — Asistent, poz. 4, Catedra de țesătorie, disciplinele „Preparația în țesătorie" și „Tehnologia țeserii".
45 — Asistent, poz. 5, Catedra de țesătorie, disciplinele „Preparația în țesătorie" și „Tehnologia țeserii".
46 — Asistent, poz. 6, Catedra de țesătorie, disciplina „Structura și tehnologia materialelor pentru confecții".
47 — Asistent, poz. 8, Catedra de limbi moderne, disciplina „Limba engleză".

Candidații la concurs vor depune, în termen de 15 zile pentru posturile de asistenți și de 30 de zile pentru posturile de șefi de lucrări, de la data publicării acestui anunț, în Buletinul Oficial al R.S.R. la Secretariatul rectoratului Institutului politehnic Iași, calea 23 August nr. 22, cererea de înscriere la concurs, împreună cu actele prevăzute în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului, nr. 84 539/1969.

LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ — DRĂGĂȘANI JUDEȚUL VÎLCEA

Roagă pe toți foștii elevi și profesori să trimită fotografii și documente legate de activitatea liceului dintre anii 1919 și 1969 în vederea organizării sărbătoririi semicentenarului la 14 decembrie 1969 la Drăgășani la care sînt invitați să participe.

INSTITUTUL POLITEHNIC — BRAȘOV

ANUNȚĂ:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice

FACULTATEA DE MECANICĂ

1. Conferențiar la catedra VI — Automobile, tractoare și mecanică agricolă — disciplinele „Tractoare" și „Protecția muncii" poz. 5 din stat.
2. Lector la catedra I Matematică — disciplinele „Analiza matematică" și „Matematici speciale", poziția 7 din stat.
3. Lector la catedra I Matematică — disciplina „Matematici speciale, poziția 8 din stat.
4. Lector la catedra I Matematică — disciplina „Analiză matematică, poziția 9 din stat.
5. Lector la catedra I Matematică — disciplina „Matematici superioare", poziția 11 din stat.
6. Lector la catedra I Matematică — disciplina „Matematici superioare poziția 12 din stat.
7. Lector la catedra I Matematică — disciplina „Matematici superioare, poziția 13 din stat.
8. Șef de lucrări la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor — disciplina Rezistența materialelor, poziția 8 din stat.
9. Șef de lucrări la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor disciplinele „Mecanică tehnică" și „Mecanică", poziția 10 din stat.
10. Șef de lucrări la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor, disciplinele „Mecanică și rezistența materialelor" și „Mecanică" poziția 11 din stat.
11. Șef de lucrări la catedra IV — Termotehnică și mecanica fluidelor — disciplinele Hidraulica și mașini hidraulice și Mecanica fluidelor, poziția 6 din stat.
12. Șef de lucrări la catedra IV — Termotehnică și mecanica fluidelor — disciplinele Termotehnică și Termotehnică și mașini termice, poziția 7 din stat.
13. Șef de lucrări la catedra V — Elctrotehnică disciplinele „Tehnica tensiunilor înalte", „Electrotehnică generală", „Electrotehnică și mașini electrice" și „Acționări electrice și utilajul electric al întreprinderilor", poziția 9 din stat.
14. Asistent la catedra I — Matematică — disciplina „Analiză matematică" poziția 14 din stat.
15. Asistent la catedra I — Matematică — disciplina „Analiză matematică", poziția 15 din stat.
16. Asistent la catedra I — Matematică — disciplina „Analiză matematică" poziția 16 din stat.
17. Asistent la catedra I — Matematică — disciplina „Geometrie analitică și diferențială", poziția 19 din stat.
18. Asistent la catedra I Matematică — disciplina „Geometrie analitică și diferențială" și „Matematici superioare" poziția 20 din stat.
19. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba rusă poziția 4 din stat.
20. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba franceză, poziția 5 din stat.
21. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba franceză, poziția 6 din stat.
22. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba germană, poziția 7 din stat.
23. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba engleză, poziția 8 din stat.
24. Asistent la catedra II Limbi moderne — disciplina Limba franceză, poziția 9.
25. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba germană, poziția 10 din stat.
26. Asistent la catedra II Limbi moderne — disciplina Limba rusă poziția 11 din stat.
27. Asistent la catedra II — Limbi moderne — disciplina Limba rusă, poziția 12.
28. Asistent la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor — disciplina Mecanică, poziția 17.
29. Asistent la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor — disciplina Rezistența materialelor, poziția 19 din stat.
30. Asistent la catedra IV — Termotehnică și mecanica fluidelor — disciplinele — Termotehnică și mașini termice și Termotehnică și instalații termoenergetice în industria lemnului poziția 10 din stat.
31. Asistent la catedra V — Electrotehnică — disciplinele Automatizări și telecomenzi, Electronică și automatizări și Electronică industrială și elemente de reglaj, poziția 18 din stat.
32. Asistent la catedra VI — Automobile, tractoare și mecanică agricolă — disciplinele Tehnologia materialelor și produselor agricole și Mașini și utilaj pentru zootehnie poziția 20 din stat.

FACULTATEA DE TEHNOLOGIA CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI

1. Șef de lucrări la catedra XXIII — Organe de mașini disciplinele Organe de mașini și teoria mecanismelor și organe de mașini poziția 8 din stat.
2. Șef de lucrări la catedra XXIV Tehnologia construcțiilor de mașini — disciplinele Tehnologia matrițării și ștanțării, Stanțe și matrițe și Mașini-unelte și măsurări mecanice, poziția 12 din stat.
3. Șef de lucrări la catedra XXIV Tehnologia construcțiilor de mașini — disciplinele Toleranțe și măsurări tehnice, Toleranțe și control tehnic și Mașini-unelte și măsurări mecanice, poziția 13 din stat.
4. Șef de lucrări la catedra XXIV Tehnologia construcțiilor de mașini — disciplinele Prese și mașini pentru prelucrat table și Tehnologia fabricării mașinilor, poziția 14 din stat.
5. Șef de lucrări la catedra XXIV Tehnologia construcțiilor de mașini — disciplinele Bazele teoretice ale prelucrării pe mașini-unelte, Exploatarea mașinilor-unelte și construcția sculelor așchietoare, poziția 15 din stat.
6. Asistent la catedra XXII — Tehnologia metalelor, disciplinele Tehnologia materialelor și Tehnologia mecanică poziția 12.
7. Asistent la catedra XXIII — Organe de mașini disciplina Organe de mașini, poziția 13 din stat.
8. Asistent la catedra XXIV — Tehnologia construcțiilor de mașini, disciplinele Proiectarea mașinilor-unelte, Toleranțe și măsurări tehnice și Mașini-unelte și măsurări mecanice, poziția 16 din stat.
9. Asistent la catedra XXV — Mașini și utilaj de prelucrări la cald — disciplinele Utilaj pentru deformări plastice, Tehnologia turnării, Tehnologie și utilaj pentru tratamente termice, poziția 7.

FACULTATEA DE SILVICULTURĂ

1. Profesor la catedra XII — Tehnologia și mecanizarea exploatărilor forestiere — disciplinele Exploatarea pădurilor și Protecția muncii, poziția 1 din stat.
2. Profesor la catedra IX — Silvicultură, disciplina Pedologie, poziția 4 din statul de funcțiuni.
3. Șef de lucrări la catedra VII — Organizare-planificare — disciplinele Organizarea și analiza activității economice a întreprinderilor și Tehnologia materialelor și produselor agricole, poziția 6 din stat.
4. Asistent la catedra X — Împăduriri — disciplinele Mecanizarea lucrărilor silvice și Mecanizarea exploatărilor forestiere poziția 6 din stat.

FACULTATEA DE INDUSTRIA LEMNULUI

1. Conferențiar la catedra XVIII — Tehnologia lemnului — disciplinele Tehnologia produselor semifinite și Produse stratificate și aglomerate poziția 5 din stat.
2. Șef de lucrări la catedra XIX — Prelucrarea mecanică a lemnului — disciplina Tehnologia produselor finite, poziția 6 din stat.
3. Asistent la catedra XV — Geometrie descriptivă și desen — disciplina Geometrie descriptivă și desen, poziția 6 din stat.
4. Asistent la catedra XV — Geometrie descriptivă și desen — disciplina Desen tehnic și Fitopatologie poziția 8 din stat.
5. Asistent la catedra XVIII — Chimie — disciplinele Chimie generală și Chimie vegetală, poziția 5 din stat.
6. Asistent la catedra XVIII — Tehnologia lemnului disciplina Materiale tehnologice, poziția 10 din stat.
7. Asistent la catedra XIX — Prelucrarea mecanică a lemnului — disciplina Fabricarea mobilei, poziția 9 din stat.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Brașov, b-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29, cererea de înscriere la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial partea I nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Pentru posturile de asistent, candidații vor prezenta și o adeverință din care să rezulte că au efectuat stagiul legal după repartizare.

Termenul de depunere a actelor este de 30 de zile pentru posturile de profesor, conferențiar și șef de lucrări, și de 15 zile pentru posturi de asistent de la data publicării acestui anunț, în buletinul oficial R.S.R.

Concursul se va ține la sediul Institutului politehnic din Brașov, b-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29, în termenul prevăzut de legea sus-menționată.

INSTITUTUL DE ARTE PLASTICE „N. GRIGORESCU"

BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE ARTE PLASTICE

— **Conferențiar** la catedra IV de estetică — filozofie — socialism științific, disciplina estetică, poziția 2.
— **Conferențiar** — la catedra IV de estetică — filozofie socialism științific, disciplina socialism științific, poziția 5.
— Candidații la concurs, vor înainta, în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț, o cerere adresată Institutului de Arte Plastice „N. Grigorescu", str. General Budișteanu nr. 19, sect. 7, însoțită de următoarele acte:
— Copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
— Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de doctor-docent în științe;
— Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;
— Memoriu de activitate didactico-științifică;
— Caracterizare asupra activității profesionale și sociale a candidatului, eliberată de instituția unde are funcția de bază;
— Autobiografia;
— Concursul se va ține la sediul institutului, la două luni de la data expirării termenului de înscriere pentru concurs.
— Informații suplimentare se pot obține de la secretariatul institutului — telefon 16 01 51.

CONSERVATORUL „GEORGE DIMA" — CLUJ

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE COMPOZIȚIE ȘI MUZICOLOGIE

1 conferențiar la catedra II — Armonie, Contrapunct disciplina Armonie, poz. 3
1 conferențiar la catedra II — Armonie, Contrapunct disciplina Contrapunct, poz. 9
1 conferențiar la catedra III — Teorie, Solfegii, Dictat, Dirijat coral, disciplina Metodica predării muzicii, poz. 2
1 conferențiar la catedra IV — Istoria muzicii, Folclor, Limbi moderne, disciplina Folclor, poz. 6

FACULTATEA DE INSTRUMENTE ȘI CANTO

1 asistent la catedra II — Instrumente de suflat și percuție disciplina Clarinet, poz. 9
1 lector la catedra III — Instrumente coarde, disciplina Vioară, poz. 3
1 asistent la catedra III — Instrumente coarde, disciplina Vioară, poz. 8
1 lector la catedra III — Instrumente coarde, disciplina Corepetiție, poz. 20
1 lector la catedra III — Instrumente coarde, disciplina Corepetiție, poz. 21
1 lector la catedra IV — Canto — operă, disciplina Corepetiție, poz. 11
1 lector la catedra V — Muzică de cameră disciplina Muzica de cameră, poz. 5
1 asistent la catedra V — Muzică de cameră disciplina Muzică de cameră, poz. 8

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Conservatorului de Muzică „G. Dima" din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț, cererea de înscriere, la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Conservatorului din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 3 luni de la publicarea acestui anunț.

Termenul de înscriere la concurs se socotește de la data publicării concursului în Buletinul Oficial.

REȚINEȚI!

Abonamentele pe anul 1970 la revista „Educația pionierească" se pot face la oficiile P.T.T.R. și factorii poștali. Revista, consecventă pe linia asigurării unei lecturi de înaltă competență și maximă eficiență, a început acest an școlar cu un grup lărgit de colaboratori de prestigiu și cu o arie vastă de teme în măsură să intereseze pe comandantul de pionieri, ca intelectual și educator.

Costul unui abonament pe 3 luni — 9 lei, pe 6 luni — 18 lei, pe un an — 36 lei.

INSTITUTUL POLITEHNIC — IAȘI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

1. Asistent, poz. 9, Catedra de chimie anorganică, disciplina „Chimia anorganică".
2. Asistent, poz. 10, Catedra de chimie anorganică, disciplinele „Chimie analitică" și „Chimie generală".
3. Șef lucrări, poz. 3, Catedra de chimie analitică, disciplina „Chimie analitică".
4. Asistent, poz. 5, Catedra de chimie analitică, disciplina „Chimie analitică".
5. Asistent, poz. 7, Catedra de chimie analitică, disciplinele „Chimie analitică" și „Tehnologie chimică generală".
6. Asistent, poz. 8, Catedra de chimie analitică, disciplinele „Chimie analitică" și „Tehnologie chimică generală".
7. Șef lucrări, poz. 3, Catedra de chimie organică, disciplina „Chimie organică".
8. Șef lucrări, poz. 3, Catedra de chimie fizică, disciplina „Chimie fizică".
9. Asistent, poz. 8, Catedra de chimie fizică, disciplinele „Chimie fizică" și „Electrochimie".
10. Șef lucrări, poz. 5, Catedra de industrii organice, disciplinele „Medicamente de biosinteză", „Chimia și tehnologia coloranților", „Utilaje în industria organică".

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

11. Asistent, poz. 18, Catedra de fundații și materiale de construcții, disciplina „Materiale de construcții".
12. Asistent, Catedra de matematici I, poz. 20, disciplina „Matematici generale".
13. Asistent, Catedra de matematici I, poz. 22, disciplina „Matematici generale și geometrie analitică".
14. Șef lucrări, poz. 8, Catedra de fundații și materiale de construcții, disciplina „Fundații și terasamente".
15. Lector, poz. 4, Catedra de matematici I, disciplina „Matematici speciale".
16. Șef lucrări, poz. 8, Catedra de construcții, disciplina „Clădiri civile".
17. Șef lucrări, poz. 8, Catedra de statică și rezistență, disciplinele „Statica construcțiilor", „Dinamică și stabilitate" și „Mecanica construcțiilor".
18. Șef lucrări, poz. 11, Catedra de statică și rezistență, disciplinele „Rezistența materialelor" și „Mecanica construcțiilor".
19. Șef lucrări, poz. 6, Catedra de beton armat, disciplina „Beton armat".
20. Șef lucrări, poz. 9, Catedra de drumuri și poduri, disciplinele „Fotogrametrie" și „Topografie".
21. Lector, poz. 4, Catedra de socialism științific, disciplina „Socialism științific".
22. Lector, poz. 5, Catedra de socialism științific, disciplina „Socialism științific".

FACULTATEA DE MECANICĂ

23. Șef lucrări, poz. 8, Catedra de mașini-unelte, disciplina „Proiectarea dispozitivelor".
24. Șef lucrări, poz. 9, Catedra de mașini-unelte, disciplinele „Mașini-unelte și masuri mecanice" și „Proiectarea și tehnologia sculelor".
25. Șef lucrări, poz. 6, Catedra de mașini-unelte, disciplina „Hidraulica mașinilor-unelte".
26. Asistent, poz. 16, Catedra de mașini-unelte, disciplinele „Proiectarea dispozitivelor", „Bazele teoretice ale prelucrării pe mașini-unelte" și „Mașini-unelte și prelucrarea prin așchiere".
27. Asistent, poz. 13, Catedra de mașini-unelte, disciplinele „Teoria așchierii și proiectarea sculelor", „Proiectarea sculelor așchietoare" și „Scule așchietoare".
28. Asistent, poz. 14, Catedra de mașini-unelte, disciplinele „Proiectarea mașinilor-unelte" și „Bazele teoretice ale prelucrării pe mașini-unelte".
29. Asistent, poz. 15, Catedra de mașini-unelte, disciplinele „Toleranțe și măsuri tehnice" și „Control automat pe mașini-unelte".
30. Asistent, poz. 11, Catedra de termotehnică, disciplinele „Termotehnica și instalații de condiționare în industria ușoară" și „Termotehnică și mașini termice".
31. Șef lucrări, poz. 7, Catedra de mașini-unelte și scule, disciplina „Mașini-unelte automate".
32. Șef lucrări, poz. 11, Catedra de mașini-unelte și scule, disciplina „Acționarea electrică a mașinilor-unelte".
33. Șef lucrări, poz. 5, Catedra de mașini-unelte și scule, disciplina „Prese și mașini pentru prelucrat tablă".
34. Șef lucrări, poz. 4, Catedra de hidraulică și mașini hidraulice, disciplinele „Mecanica fluidelor", „Mașini hidraulice și pneumatice", „Mecanica fluidelor", „Hidraulică și mașini hidraulice".

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

35. Asistent, poz. 9, Catedra de mașini electrice, disciplina „Mașini electrice".
36. Asistent, poz. 10, Catedra de mașini electrice, disciplina „Mașini electrice".
37. Asistent, poz. 8, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplina „Acționări electrice și utilaj electromecanic".
38. Asistent, poz. 9, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplina „Acționări electrice și utilaj electromecanic".
39. Asistent, poz. 11, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplinele „Utilizarea energiei electrice și instalații" și „Utilizarea energiei electrice".
40. Asistent, poz. 12, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplina „Utilizarea energiei electrice și instalații".
41. Asistent, poz. 13, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplina „Automatizări și telecomenzi".
42. Asistent, poz. 17, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplinele „Automatizări și telecomenzi" și „Protecția prin relee".
43. Asistent, poz. 11, Catedra de electroenergetică, disciplinele „Rețele electrice și transport și distribuție", „Transportul și distribuția energiei electrice", „Rețele electrice", „Sisteme electrice", „Centrale și rețele electrice".
44. Asistent, poz. 12, Catedra de electroenergetică, disciplinele „Centrale și rețele electrice", „Tehnica tensiunilor înalte".
45. Șef lucrări, poz. 9, Catedra de electrotehnică și măsuri electrice, disciplina „Calculatoare automate și programare".
46. Asistent, poz. 8, Catedra de fizică și electronică, disciplinele „Electronică industrială și automatizări" și „Mașini de calcul".
47. Asistent, poz. 9, Catedra de fizică și electronică, disciplinele „Automatizări și mașini de calcul" și „Electronică industrială".
48. Asistent, poz. 10, Catedra de fizică și electronică, disciplinele „Electronică industrială", „Automatizări și mașini de calcul".

Candidații la concurs vor depune, în termen de 15 zile pentru posturile de asistenți, și de 30 de zile pentru posturile de șefi de lucrări, de la data publicării acestui anunț, în Buletinul Oficial al R.S.R. la Secretariatul rectoratului Institutului politehnic Iași, Calea 23 August Nr. 22, cererea de înscriere la concurs, împreună cu actele prevăzute în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului, Nr. 84 539/1969.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii de presă. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.132